

Jaśnie Wielmożny, Mości
Dobrodzieju,

Od dawna obowiązkiem moim było rozłożyć się z Przesławną
Księgarnią Wileńską w ręce Eadywirzy Piłnieckiej i zadawać uorynie
w całym nalezij; iakoż niejednokrotnie iij, do tego zabieralam się gdyby
miejszkowca moim dopieko ciegła na wsi nie przeszkodziły warne przy-
czynę zwichania do Wilna. — Odebrawszy na dniu 28 pierwszego Mca
Pardziernika od W. Pleckiego pismo, zawiadamiające mię o powta-
renieniu tejże Księgarni, „nie przeciągania interesu za mną daley iaw
do 19^{go} pros: „gdy pomimo chci moiej nie mogą przybyć swódey
do Wilna iaw na dniu 9^{go} t. M. przitem go pniebo o takżawie
wstrzymaniu się aż do nowego czasu, leż, odebrawszy Dziśniej od-
powiedź „iakoż Jwms Pan Dobrodziej nie dterij iaw do 6^{go} t. M.
miej przedturyć rarytes; osmielam się pniebo udae i nayusil-
nieytra, prozba o zaxerxania do 10^{go} t. M. przitem go pniebo o takżawie
drey borim, nietylko dla innych przeszkod leż, nadeuszystro, dla
cheroby. Córki moiej, nie podobna mi z kaw wydaleć się. — Doznaw-
szy tyle uwzględnia od Jaśnie W. M. Pana Dobrodzieja, a razem

i od Przew. Kapituły, mam i dopiero nieomylną nadzieję że,
z powodu tak ważnego, prośba moja odrzuconą niebędzie, za-
czem polecając mię takżewey pamięci meim honor był z
najgłębszym uszanowaniem

Jasnia Wielmożnego Pana
Dobrodzieja

Najmilszym Sługą

Paweł Wagners. Typ. Low:

Sobieskim wieściu

dn. 1. listopada,

1838.